

Rätt nyans

"Med rätt nyans av läppstift kan jag stå emot vad som helst!"

Han suckade och lade ner yxan på marken. svetten rann från hans kropp, ner i uringningen och blötte upp papperet som stoppade upp hans BH. Han satte sig bredvid huggkubben och plötsligt såg han väldigt uppgiven ut. Det var en sådan kontrast att se honom sitta där, i sin lila paljettklänning, mitt ute i ödemarken. Men samtidigt var det så det skulle vara.

"Du vet att jag hade tänkt att flytta vidare. Bara resa på mig och försvinna.

Men inte fan ska de få sådan glädje i sitt liv"

Han tände en cigarett och spanade ut över åkern och skogen längre bort. Den där mörka skogen som tycktes omfamna oss alla, vare sig vi ville det eller ej. Bakom honom stod ladan, halvt förfallen och vinglig. Det var där dom hade skrivit det. Sprejat med svart färg mot den röda väggen. "Dö Bögjävel".

Röken från cigaretten virvlade runt, omringade oss och slöt oss samman.

Plötsligt reste han på sig igen, kastade bort fimpen och greppade yxan med båda händerna. Han högg och högg under större delen av kvällen. Han kapade vedträ efter vedträ, låtsades att de var huvuden som sprack. Frustrationen och ilskan pyrde i luften, och jag var glad att det enbart var träflis som splittrades den natten.

För det fanns ingen som kunde klyva ved som han.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Waden Tammass med Poeter.se id #43528 innehar upphovsrätten